

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra občanského práva

P o s u d e k

vedoucí diplomové práce

Téma práce:	Náhrada nákladů řízení
Autor:	Kateřina Wűrflová
Vedoucí diplomové práce:	JUDr. Blanka Kapitánová
Oponent diplomové práce:	JUDr. Zdeněk Pulkrábek, Ph.D.

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23 D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly 37%, jednalo se však o shodu s vlastní diplomovou prací z předchozího roku.

Z hlediska obsahového záměru, naplnění zadání a věcného zpracování:

Odborný text je rozdělen do čtyř základních kapitol, vyjma Úvodu (dále jen úvod) a Závěru (dále jen závěr), následuje Resumé v anglickém jazyce.

V úvodu práce autorka uvedla, že z důvodu rozsáhlosti problematiky náhrady nákladů se zaměří na oblast náhrady nákladů v občanském řízení sporném, a to z pohledu prvoinstančního soudu, neboť v odvolacím a dovolacím řízení platí ustanovení o náhradě nákladů před soudem prvního stupně obdobně.

Za cíl práce si diplomantka stanovila poskytnutí komplexního pohledu na náhradu nákladů v nalézacím řízení, jelikož odborná literatura na toto téma je velmi rozptýlená a orientace v ní

je tak pro neoborného čtenáře komplikovaná. Pro zpracování práce avizovala použití metody popisné a analytické.

První kapitola nazvala Obecně k nákladům řízení, v níž se zabývala vybranými druhy nákladů řízení (hotové výdaje účastníků řízení, ušlý výdělek účastníků řízení a jejich zástupců, náklady důkazů, tlumočné, náhrada za daň z přidané hodnoty, odměna za zastupování). Druhá kapitola nese název Placení nákladů řízení (placení nákladů účastníky a státem), třetí Náhrada nákladů ve sporném řízení, čtvrtá Rozhodování o náhradě nákladů řízení. Podle úvodu práce měla autorka v úmyslu zaměřit se na zodpovězení otázky, zda „*aktuální právní úprava nákladů řízení a jejich náhrady je dostačující, a zda vývoj právních předpisů jde v této otázce správným směrem a reaguje adekvátně na existující problémy, které jsou s náklady řízení a jejich náhradou spojeny*“.

Zcela určitě nebyl naplněn cíl práce, kterým bylo poskytnutí komplexního pohledu na náhradu nákladů v nalézacím řízení. Ostatně diplomantka si toho byla zřejmě vědoma, když v závěru konstatovala (dokonce ve dvou téměř shodných odstavcích), že „*v jednotlivých kapitolách byl představen základ pro znalost nákladů řízení a jejich náhrady*“. Stejně tak, podle mého názoru, autorka důsledně nezachází s procesními instituty, o nichž měla v úmyslu pojednat. V úvodu konstatovala, že z důvodu rozsáhlosti problematiky se zaměří na oblast náhrady nákladů v občanském soudním řízení sporném, nicméně např. na straně 32 (kapitola Náhrada ve sporném řízení) hovoří o náhradě nákladů v řízeních zahájených na návrh podaný zvláštními procesními subjekty (např. státní zastupitelství), a odkazuje přitom (správně) na zákon č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních. Uvedená výtka směřuje i k nesystematickému pracování s pojmy „*placení nákladů*“ a „*náhrada nákladů*“. Příkladem v této souvislosti poukazuji na stranu 21, kapitola 1, podkapitola 1.2.6. nazvanou Odměna za zastupování, v níž studentka přesto řeší nárok na *náhradu* hotových výdajů, a to i v kontextu se zrušením přisudkové vyhlášky (č. 484/2000 Sb.). Shodně na straně 25 (podkapitola 1.2.6.3), kde diplomantka pojednává o náhradě nákladů, ačkoliv tomuto tématu vyhradila samostatnou kapitolu č. 3.

Z hlediska věcného, jde-li o odkazy na judikaturu, resp. práci s ní, mám rovněž výhrady. Týkají se jednak přílehavosti označených rozhodnutí, jednak závěrů z nich učiněných. Například na straně 37 (podkapitola 3.2.2 Náhrada nákladů „*u řízení iudicium duplex*“) autorka s poukazem na náleží Ústavního soudu, sp. zn. III ÚS 1637/09 uvádí, že v těchto typech sporů, kdy „*žalobu podává kterýkoliv z účastníků, a soud není vázán žalobním návrhem...byla dřívější rozhodovací praxe celkem jednoznačná a i v rámci těchto sporů*

v tomto směru aplikovala zásadu míry úspěchu ve věci.“ Především se nejedná o nález, ale o usnesení ústavního soudu, a jistě jen jeho optikou nelze takovýto závěr učinit.

I přes tuto kritiku oceňuji snahu diplomantky o vyjádření vlastního názoru, byť většinou není dostatečně argumentačně podpořen.

Struktura práce:

Osnova práce je podle mého názoru přehledně členěna, s čímž však zcela nekoresponduje její obsahové zpracování. Výsledkem toho je, že čtenáři nebyl poskytnut komplexní pohled na problematiku náhrady nákladů sporného řízení, a v tomto směru také nebyl naplněn cíl práce.

Rozsah práce splňuje požadavky kladené na práci tohoto druhu vyhláškou děkana č. 53D/2021. Autorka v zásadě dodržovala citační normy.

Jazykové zpracování vykazuje nepřesnosti a písarské chyby (příkladem v osnově 3.2 „ve sportu“, a stejná chyba je i v názvu podkapitoly 3.2). V závěru práce je pak zopakován obsahově stejný odstavec.

Z pozice vedoucí diplomové práce se pozastavuji nad tím, že diplomantka nevyužila možnosti včasné a průběžné konzultace, zejména po zkušenostech s hodnocením její předchozí práce.

Přesto práci **doporučuji k obhajobě**, aby měla studentka možnost při ústní prezentaci prokázat své znalosti, jak sama uvádí, nejen samotné úpravy náhrady nákladů řízení, ale též komplexní znalost civilního procesu a jeho základních zásad.

Otázky k obhajobě:

- 1) Jaké spory považuje za bagatelní (viz strana 59), a jak by je procesně zjednodušila?
- 2) Jaké znění výroku odpovídá aplikaci § 150 o.s.ř.?
- 3) Jak by měla být upravena pro daný druh sporu maximální odměna (strana 59)?
- 4) Názor diplomantky na otázku přiměřenosti nákladů (podkapitola 3.8).

Praha dne 14. května 2023

JUDr. Blanka Kapitánová